Concerning immersion

על הטבילה –

OVERVIEW

The גמרא concludes that all ברכות are recited before the performance of the מצוה except by immersion in a מקוה, where the ברכה follows the תוספות. Our תוספות discusses whether this ruling applies to all טבילות or only to (a) specific טבילה.

אומר רבינו חננאל בשם הגאון¹ דוקא בטבילת גר

The ה"ד states in the name of the גאון that the ברכה of הטבילה, which is recited after the טבילה refers specifically to the טבילה of a convert; it is only the גר who makes the ברכה of a true על הטבילה של after the יטבילה.

- בלא חזי קודם טבילה דלא מצי למימר וצונו דאכתי נכרי הוא before the מבילה since he cannot proclaim 'וצונו' (and he commanded us), for he is still a gentile -

- אבל שאר חייבי טבילה כגון בעל קרי וכיוצא בו מותר לברך Bhowever the rest of those who are obligated to perform בעל קרי such as a טבילה and similar circumstances, they are permitted to make the טבילה.

כדאמרינן⁴ בפרק מי שמתו (דף כב,א) נהוג עלמא כתלתא סבי –

As the גמרא גמרא, the people conduct themselves according to the three elders, etc. One of them is-

כרבי יהודה בבעל קרי שיכול להתפלל ולברך וללמוד קודם טבילה – According to בעל קרי concerning a בעל קרי that he is permitted to pray, and make a blessing and study מבילה before . מבילה to make the בעל קרי (or other מבילות) to make the ברכה before the מבילות.

תוספות qualifies this ruling -

- אף על פי כן אומר רבינו יצחק דאין לגעור בנשים שמברכות אחר הטבילה The ר"י says that notwithstanding the above, one should not decry those women who say the ברכה after the מבילה (even though they may say it before the טבילה, 5 and it would be preferable that way for it is עובר לעשייתן. The reason why we should not prevent

 $^{^{1}}$ Presumably this refers to רב האי גאון. See 133 הערה.

² See 'Thinking it over # 1.

 $^{^3}$ A בעל קרי is one who experienced a (nocturnal) emission of semen and becomes בעל קרי . A בעל קרי and to become בעל קרי (for אכילת תרומה וכו').

⁴ Even though עזרא was מתקן טבילה for בעלי קרי and forbade them from דברי תורה and ברכה before ברכה (see "ש" here ממקן טבילה ברכה מוספות, nevertheless this restriction was later revoked as תוספות.

⁵ See the רי"ף (here) who states that a ברכות is permitted (obligated) to make ברכות.

them or admonish them is -

– כיון דאיכא טבילת גר דלא מצי לברך לא חילקו

Since there is the טבילת ארר where he cannot be מברך before the חכמים, the חכמים did not differentiate between טבילות and in all ברכה the ברכה may be said after the טבילה. 6

וכן בנטילת ידים לא חילקו בין נטילה של אחר בית הכסא דלא מצי לברך קודם – And similarly by washing of the hands (for eating bread, for instance) the הכמים did not differentiate between the נטילה (for eating bread) that is performed after using the 7 ביה"כ where he cannot make the ברכה before the נטילה, and all other נטילה; in all cases the ברכה and not before.

- מיהו בנטילה יש טעם אחר לברך אחר נטילה קודם ניגוב However concerning נטילה (for bread) there is another reason to make the ברכה after the נטילה but before the drying of the hands -

- ממא טמא אוכל לחם בלא ניגוב ידים כאילו אוכל לחם טמא אוכל לחם בלא ניגוב ידים כאילו אוכל לחם טמא states whoever eats bread without drying his hands it is considered as if he ate לחם שמא. 10

תוספות offers an alternate view:

ויש מפרשים דבכל טבילות קאמר דגברא לא חזי –

And others explain that the reason of גברא לא הזי (the person is not fit) applies to all מבילות (the person is ברכה must be said after the מבילות under all circumstances). The reason is -

– דקודם שירד למים אינו צריך לברך דילמא משום ביעתותא דמיא מימנע ולא טביל That before he goes down into the water to be טובל, it is not (necessary) [possible] for him to make a ברכה for perhaps on account of his fright of the water he will refrain and will not be טובל -

ואחר שיורד אז הוא ערום ואסור לברך משום דלבו רואה את הערוה¹²:

And after he goes down into the water, then he is naked and is forbidden to

_

⁶ See 'Thinking it over' # 2.

⁷ If one wishes to make one נטילה for the ביה"מ and for אכילת פת אכילת, he cannot make the ברכה until after the נטילה. Therefore in all cases of ברכה is made after the נטילה.

⁸ Seemingly תוספות is allowing to make the ברכה after the נטילה and before the ניגוב; but is not requiring that the ברכה be made [after the נטילה] before the ניגוב.

ארש"י, that it is a דבר מאוס (despicable), and is therefore considered like אומפות (here) אווספות ר"פ. See "דבר מאוס (there) אווספות הדים (there) לחמם שמא' that 'לחמם שמא' נוני של (נוני בידים' להמטריא) אווספות בלא נוני של (168).

¹⁰ Since ניגוב is required after the ניגוב it is considered as part of the ניגוב, and if the ברכה is said before the ניגוב it is considered עובר לעשייתן. See previous תוספות ד"ה בעידנא וד"ה לצאת. עובר לעשייתן.

¹¹ The גירסא in גירסא is 'אינו יכול'. Alternately; we cannot obligate him to make the ברכה before the טבילה (in order to have it עובר לעשייתן), because we are not certain at that point that he will follow through with the טבילה.

¹² See (ותוס' שם ד"ה והרי (ותוס' שם ד"ה והרי) אבר that if any אבר (which normally is not רואה את הערוה) is רואה את את הערוה this is a transgression of the איסור (דברים [תצא] כג,טו) איסור 'ז'לא יראה בך ערות דבר' (דברים (תצא) איסור 'ז'לא יראה בר ערות דבר' (תצא) איסור 'ז'לא יז'לא יראה בר ערות דבר' (תצא) איסור 'ז'לא יראה בר ערות

make a ברכה for 'his heart sees his 'ערוה' there is no separation between his heart and his private parts, which forbids him from making a ברכה under such circumstances. Therefore the ברכה is made after the טבילה (when אין לבו רואה את הערוה).

<u>SUMMARY</u>

ה"ח maintains that only by טבילת גר after the ברכה מבילה. The "י" maintains that מבילה (מט"י (מט"י can say the ברכה afterwards (in order not to differentiate). The מבילה maintain that by all ברכה ברכה is recited after the מבילה.

THINKING IT OVER

- 1. The אר"ח explains that a גר cannot say וצונו before the טבילה since he is still a נכרי Seemingly even after the טבילה when he is a ישראל, he still cannot say וצונו נעונו אינו ישראל for there was no obligation on him to go through with גירות 14

 14 See (דבר שמואל and) דבר שמואל.

¹³ See footnote # 2.

¹⁵ See footnote # 6.

 $^{^{16}}$ See ברכת אברהם. See also the (* קובץ על י"ד ס"ק על in the מהרש"א הארוך.